

13. Groeten - Kolossenzen 4:7-18

Kolossenzen 4:7–18 lijkt op het eerste gezicht vooral een lijst namen en groeten, maar juist daarin zie je hoe het evangelie zichtbaar wordt in gewone relaties, trouwe dienst en onderlinge verbondenheid. Niet nodig om verheven theologische thema's te zoeken. Gewoon even bezinnen bij enkele bijna terloops vermelde elementen...

“**7Tychikus**, onze geliefde broeder, onze trouwe helper en mededienaar van de Heer, zal u alles over mij vertellen. ⁸Hem stuur ik naar u toe om u over onze omstandigheden in te lichten en om u moed in te spreken, ⁹samen met **Onesimus**, onze trouwe en geliefde broeder die een van u is; zij beiden zullen u vertellen hoe het hier gaat.

¹⁰**Aristarchus**, mijn medegevangene, Barnabas' neef **Marcus** (over wie u al instructies hebt gekregen: ontvang hem gastvrij wanneer hij bij u komt) ¹¹en **Jezus Justus** groeten u; zij zijn de enige Joden die met mij meewerken voor Gods koninkrijk, en ze zijn dan ook een grote troost voor me geweest.

¹²**Epafras**, een dienaar van Christus Jezus en een van u, groet u; in al zijn gebeden strijdt hij voor u en bidt hij dat u als volmaakte mensen en met volle overtuiging zult vasthouden aan alles wat God wil. ¹³Ik kan van hem getuigen dat hij zich erg voor u inspant en ook voor de mensen in Laodicea en Hiërapolis. ¹

⁴Ook **Lucas**, onze geliefde arts, en **Demas** groeten u. ¹⁵Wilt u de **broeders en zusters in Laodicea** groeten, en ook **Nymfa** en de gemeente die bij haar thuis samenkomt? ¹⁶Wanneer deze brief bij u is voorgelezen, moet u ervoor zorgen dat hij ook in de gemeente van Laodicea wordt voorgelezen, en dat u de brief aan hen te lezen krijgt. ¹⁷En zeg tegen **Archippus**: 'Let erop dat u de taak die u van de Heer hebt ontvangen, ook vervult.'

¹⁸Een eigenhandig geschreven groet van mij, Paulus. Denk aan mijn boeien! Genade zij met u.

Het evangelie werkt via gewone mensen

Paulus noemt heel wat concrete personen: Tychikus, Onesimus, Aristarchus, Markus, Jezus Justus, Epafras, Lukas, Demas, Nymfa, Archippus. Dat laat zien dat de gemeente niet draait om één leider, maar om een heel netwerk van mensen met verschillende taken. Ook vandaag bouwt God zijn gemeente niet alleen door sprekers of voorgangers, maar door trouwe, vaak onopvallende mensen.

Wel opvallend: er zijn slechts enkele Joden die 'meewerken voor Gods koninkrijk'. Door hun eeuwenlange opvoeding in Torah en Verbond hadden de Joden nochatansde ideale medewerkers van het evangelie kunnen (of moeten) zijn. Helaas... Hulp komt niet altijd vanwaar je het zou kunnen verwachten...

Samen overleggen

- Ken jij mensen in je omgeving die opbouwend bijdragen zonder veel gezien te worden? Worden zij ook voldoende gewaardeerd?
- Al die individuen die Paulus opnoemt worden op een bepaalde manier voorgesteld. Hoe zouden anderen jou typeren?
- Hoe zie jij de interactie tussen 'leiders' en 'gewone leden'? Loopt dit vlot in jouw kerk? Wat kan eventueel beter?
- Soms komt de medewerking van mensen van wie je het minder verwacht (in Kolossenzen de niet-Joden). Herken je dit in jouw gemeenschap?

Trouw en betrouwbaarheid wegen zwaar

Tychikus wordt getekend als een geliefde broeder, helper en trouwe mededienaar in de Heer. Zulke woorden zeggen veel: Paulus waardeert niet alleen (charismatische) gaven, maar vooral karakter en betrouwbaarheid. Het gaat niet enkel om zichtbaarheid, charisma, welbespraaktheid, ...

Samen overleggen

- Hoe is het gesteld met 'streven naar zichtbaar / opvallend resultaat in jouw gemeenschap?
- Kun je voorbeelden geven van soorten dienstbaarheid die minder in het oog springen maar toch bijzonder belangrijk zijn?

Onesimus en Marcus laten zien dat mensen niet vastliggen in hun verleden

Onesimus wordt "de trouwe en geliefde broeder" genoemd. Dat is opvallend als je bedenkt welke achtergrond hij had: een weggelopen slaaf. Zijn identiteit wordt niet meer bepaald door zijn verleden en lage status, maar door Christus.

In Handelingen 15:37-39 kunnen we lezen dat Paulus Marcus niet wilde meenemen op zijn tweede zendingsreis 'omdat hij hen in Pamfylië in de steek had gelaten en niet langer had deelgenomen aan hun zendingswerk'. Gelukkig was er Barnabas die de jonge Marcus nieuwe kansen gaf. Nu, enige tijd later, lijkt ook Paulus Marcus toch (weer) genegen te zijn. Mensen hoeven niet gevangen te blijven in fouten, etiketten of oude verhalen.

Samen overleggen

- Wat leert de vermelding van Marcus en Onesimus over vergeving, herstel, nieuwe identiteit, nieuwe kansen? Herken je jezelf en/of je kerkgemeenschap hierin? Zijn er mensen op wie nog steeds hun oude verhaal geplakt wordt?
- Hoe kunnen wij vandaag mensen helpen om niet vast te blijven zitten in hun verleden?

Gebed is geestelijke arbeid

Over Epafras zegt Paulus dat hij "altijd voor u strijdt in de gebeden". Bidden is hier geen bijzaak, maar een vorm van worstelen, meedragen en dienen.

Samen overleggen

- Wat roept de uitdrukking 'strijden in de gebeden' in je op?
- Hoe zie jij gebed / bidden voor elkaar? Concreet: hoe bidden en waarvoor?

De gemeente is een familie van verschillende mensen

Joden en niet-Joden, bekende en onbekende mensen, reizende medewerkers en huisgemeenten: alles komt samen. De gemeente is geen club van gelijkgestemden, maar een gemeenschap die door Christus verbonden is. Rijkdom, niet door uniformiteit maar door verscheidenheid. Die verscheidenheid maakt het ook mogelijk om meer mensen van verschillende rangen, standen en achtergronden te bereiken met het evangelie.

Samen overleggen

- Wat zijn de concrete voordelen van verscheidenheid? Kunnen er ook complicaties zijn (of uitdagingen)?
- Wat kan vandaag de onderlinge verbondenheid en saamenhorigheid bedreigen in een kerkgemeenschap?
- "De gemeente is geen club van gelijkgestemden..." Reactie? Kun je ook te tolerant zijn naar het 'anders zijn'?

Het geloof krijgt gestalte in huizen en dagelijkse ruimte

De gemeente komt samen in het huis van Nymfa (v. 15). Dat herinnert eraan dat geloof niet alleen in "officiële" samenkomsten leeft, maar juist ook in huis, gastvrijheid en dagelijks leven.

Het voorbeeld van Nymfa geeft ook aan dat vrouwen een belangrijke rol kunnen vervullen (alsof dit nog moet benadrukt worden...).

Samen overleggen

- Heb jij zelf al deel uitgemaakt van een huisgroep? Kun je hierover getuigen? Wat vond je daar goed aan? Eventueel: wat miste je?
- Soms hoor je wel eens dat de toekomst van de kerk ligt in huisgroepen. Reactie?
- En hoe is het gesteld met de rol van de vrouw(en) in de kerk?

Iedereen heeft een bediening om af te maken

Archippus krijgt een persoonlijke aansporing: “**Let erop dat u de taak die u van de Heer hebt ontvangen, ook vervult.**” We weten niet wat die taak precies inhield. Ieder mens heeft echter verantwoordelijkheid gekregen. De verantwoordelijkheid van de een is niet noodzakelijk dezelfde als die van een ander. Je moet ook niet beginnen vergelijken. En ook: de vraag is niet alleen wat je begonnen bent, maar of je het ook trouw volhoudt.

Samen overleggen

- Is er in je kerk voldoende ruimte voor een ‘eigen taak’? Wordt er verwacht dat iedereen zo een beetje hetzelfde doet?
- Kun je voorbeelden geven van ‘eigen taken’, ook taken die misschien wat afwijken van wat doorgaans verwacht wordt?
- Hoe belangrijk is waardering voor iemands taak? Hoe kun je waardering uiten?
- Is er een verschil tussen ‘druk bezig zijn voor God’ (of voor de kerk) en werkelijk je taak of je roeping vervullen?

Tot slot...

- ✓ Kolossenzen 4:7–18 laat zien dat het evangelie niet alleen zichtbaar wordt in grote woorden, maar vooral in trouwe mensen, gebed, open huizen en volgehouden roeping.
- ✓ Paulus noemt vriendschap, samenwerking, gebed, troost en bemoediging, maar ook inspanning, verantwoordelijkheid en volharding. Het christelijke leven is warm én serieus.

Samen overleggen

- Bespreek samen beide bovenstaande stellingen...